

vriendenbezoek

we praatten bij een vijver
er was een borreling
als van een waterval
in de schemering
scheerde een vleermuis over
een ritseling in de hoge wilgen

het leek weer net als vroeger
toen des zomers de buren
naar buiten kwamen: vuisten
bonsden op een kaartertafel,
vrouwen in gebloemde schorten
bespraken wel en wee

en jij deed mee aan schipper
mag ik over varen – ja, de avond
voerde naar een overkant
van vrede, het leven leek
een kinderspel, je kon als
blindeman alles raden

vrede, vrienden, is een zaak
van water, er moet een vloeien
zijn en woorden worden
kalm gesproken; er mag
een vloeken zijn en de rook
van sigaren, er mogen zorgen
zijn om al sprekend te vergeten

– vrede is een avond van
een groot bedaren, een weten
als een vijver, een vertraging
van de tijd, een zwijgende
troost als een dik fluwelen
doek om scherven van spijt

staf de wilde, 9 juli 2010